

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 92/10
14.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић и Виде Петровић-Шкоро, чланова већа, у парници тужилаца ОСС К. а.д. З. и гранског синдиката Н. З., чији је пуномоћник В.К., адвокат из З., против туженог Е. а.д. из Б, чији је пуномоћник Д.Ј., адвокат из З., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Окружног суда у Зајечару Гж.24/08 од 10.06.2008. године, у седници одржаној 14.04.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Зајечару Гж.24/08 од 10.06.2008. године, тако што се ОДБИЈА жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Општинског суда у Зајечару П1.бр.59/07 од 16.11.2007. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Зајечару П.1.бр.59/07 од 16.11.2007. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да им на име главног дуга исплати 41.650.030,50 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2005. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Окружног суда у Зајечару Гж.24/08 од 10.06.2008. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца и обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу чл.399. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су као повериоци са једне стране и К. а.д. З. као дужник са друге стране, закључили вансудско поравнање. Овим поравнањем предвиђено је да су повериоци и дужник сагласни да постоји потраживање поверилаца по основу неисплаћене минималне зараде и зараде за плаћено одсуство, неизмирене доприносе према Фонду ПИО и здравственог осигурања у одређеном периоду. Предвиђено је да ће потраживање поверилаца бити намирено путем готових производа које ће дужник обезбедити путем дораде недовршене производње. Потраживање ће бити намирено до 31.12.2004. године. К. а.д. З. је са Е. а.д. Б. закључио купопродајни уговор којим је уговорено да К. а.д. З. продаје Е. а.д. Б. сирови кристал као недовршену производњу у одговарајућој вредности, а Е. а.д. Б., продаје К. а.д. З., готове производе кристала у одређеној вредности. Рок испоруке готових производа од стране Е. а.д. Б. је сукцесивно до 31.12.2004. године. Уговором о сецији закљученим између К. а.д. З. као уступиоца са једне стране и тужилаца као пријемника са друге стране, уговорено је да К. а.д. З. уступа своја потраживања према Е. а.д. Б., а да тужиоци прихватају потраживања према Е. а.д. у Б. у одговарајућем новчаном износу. Овај уговор су уговорне стране потписале, при чему је Е. а.д. Б. био сагласан.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је у питању уступање ради испуњења и усвојио тужбени захтев применом чл.444. став 1. ЗОО.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев налазећи да је К. а.д. З. према Е. а.д. Б. имао само тражбину која се састојала у предаји готових производа кристала, а не и новчану тражбину у одређеном износу.

Основано се у ревизији указује да је побијана одлука донета уз погрешну примену материјалног права.

Према чл.444. Закона о облигационим односима, када дужник уместо испуњења своје обавезе уступи повериоцу своје потраживање или један његов део, закључењем уговора о уступању, дужникова обавеза се гаси до износа уступљеног потраживања (став 1.). Али, кад дужник уступи свом повериоцу своје потраживање само ради наплаћивања, његова се обавеза гаси односно смањује тек кад поверилац наплати уступљено потраживање (став 2.)

поверилац наплати уступљено потраживање (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, закљученим уговором о цесији уступљено је потраживање ради наплате - 444. став 2. ЗОО. Потраживање се састојало у испоруци финалних производа - готових производа кристала. Обавеза туженог је била да ове производе испоручи тужиоцима ради продаје. Од тога би тужиоци наплатили свој део потраживања које су имали према К. а.д. З. (које је новчано изражено у купопродајном уговору и у уговору о цесији). У том тренутку би се угасила и обавеза К. а.д. З. према тужиоцима (код цесије ради наплаћивања уступиочева обавеза се гаси тек када уступиочев дужник пријемнику испуни цедирану тражбину). С обзиром да тужени није испунио своју обавезу, правилно је првостепени суд усвојио тужбени захтев и обавезао туженог на исплату одређеног износа са каматом од дана доспелости потраживања.

На основу члана 407. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић,с.р.